

ranými otázkami provedeno, neplatí v knihovním řízení pozemnoreformním, na jehož potřeby zákonodárce při tvorbě knihovního zákona myslet nemohl, protože je nemohl ani tušiti, ani předpis § 95 knih. zák., že každá knihovní žádost má být vyřízena hned ve věci samé »bez předchozího výměru« a jest tu oprava nebo doplnění žádosti vyžádáním příslušných dodatků, na př. chybící kopie, nejen docela na místě, nýbrž vzhledem k ohromnosti úkolu, jenž tu Státnímu pozemkovému úřadu uložen, a vzhledem k povaze Státního pozemkového úřadu jako úřadu a posléze vzhledem k veřejnoprávní povaze věci a vynikajícímu zájmu, který stát jakož i široké vrstvy obyvatelstva na přidělech zúčastněné na hladkém a rychlém provedení pozemkové reformy mají, přímo nutná.

Čís. 9101.

Nelze zamítnouti knihovní žádost jen proto, že katastrální měřičský úřad nepostupoval podle § 80 zákona ze dne 16. prosince 1927, čís. 177 sb. z. a n., ač tu nebylo případu § 80 (4) zák.

(Rozh. ze dne 25. července 1929, R II 231/29.)

Knihovní soud zamítl žádost Státního pozemkového úřadu o rozdělení a odepsání pozemkových částic. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud zrušil rozsudky obou nižších soudů a uložil prvému soudu, by žádost Státního pozemkového úřadu znovu vyřídil podle směrnice níže uvedené.

Důvody:

Ve věci samé jest předeslati, že prvý soudce dopisem ze dne 11. září 1928 zaslal plány kat. zeměměřičskému úřadu »k potvrzení souhlasu novým označením parcel podle § 48/7 a 80/1« zákona ze dne 10. prosince 1927, čís. 177 sb. z. a n., ale patrně omylem citován § 48/7 místo 42/7, načež kat. měřičský úřad dopisem ze dne 29. září 1928 sdělil, že plány potvrditi nelze, ježto označení parcel má být takové a takové, ačkoliv § 82 (2) cit. zák. předpisuje, že kat. měřičský úřad, jemuž plány byly podle (1) téhož § zaslány, poznačí náležitými parcelními čísly podle předpisu § 79 dílce, které se oddělují, na předloženém původním plánu i na snímcích, načež plány vrátí a knihovní soud použije podle odst. (3) § 80 vepsaného poznačení dílců pro knihovní zápis. Kat. měřičský úřad vrátí plány bez úpravy a upozorní na závady podle odst. (4) téhož § 80 jen tehdy, když pláněk nevyhovuje předpisům § 51 nebo 14 (3). Krom toho jsou plány datovány z března 1924 a podle čl. III. posl. odst. cit. zák. ze dne 10. prosince 1927, čís. 177 sb. z. a n. plány vyhotovené před jeho účinností podle ustanovení do té doby platných mohou být i po jeho účinnosti podkladem úředního jednání. Bylo by tedy především bývalo uvážiti, neměly-li plány zkoumány být podle předpisů do účin-

nosti nového zákona platných a podle toho žádost býti vyřízena, ale i když se od této otázky odhlíží, měl kat. měř. úřad předsejítí podle § 80 (2) cit. zák., když tu nebylo případu odst. (4) téhož zák., t. j. měl částice správnými čísly poznačiti a soud tohoto poznačení podle odst. (3) téhož zákona užítí, takže to vůbec k nějaké zavadě z důvodu nesprávného poznačení částic a k zamítnutí žádosti z toho důvodu dojíti nemělo.

Čís. 9102.

Neopatřil-li knihovní soud před vyřízením žádosti potvrzení plánu od katastrálního měřičského úřadu (§ 80 zákona ze dne 16. prosince 1927, čís. 177 sb. z. a n.), jest na vyšším soudě, by usnesení jeho zrušil.

(Rozh. ze dne 25. července 1929, R II 236/29.)

Knihovní soud zamítl žádost Státního pozemkového úřadu o rozdělení a odepsání pozemkových částic, poněvadž katastrální měřičský úřad odepřel potvrzení. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Právě při pozemkové reformě jest třeba, by bylo nejen v pozemkové knize vlastní, nýbrž i v její integrující součásti, v mapě, přesně vyznačeno, která a jak ohraničená parcela komu byla přidělena. Odepřel-li katastrální měřičský úřad potvrzení nákresem o dělení určitých parcel, prohlásil tím, že by přesné určení rozdělených parcel na mapě podle nich nebylo možné nebo snadné. Proto právem první soud žádost, pokud se zakládá na nepotvrzených nákresech, zamítl. Mylným je názor stěžovatele, že první soud měl se řídití výhradně nesporným patentem, neboť pro zápisy do knihy pozemkové platí především knihovní zákon. Tento zákon nezná vrácení žádosti k doplnění nebo k opravě, nýbrž přesně předpisuje zamítnutí knihovní žádosti, která nevyhovuje náležitostem vyžadovaným v knihovním zákoně. Státní pozemkový úřad při podávání knihovních žádostí jest stranou a nemůže býti jeho prohlášením jako státního úřadu napravena vada připojených nákrešů, jimž katastrální měřičský úřad důvodně odepřel potvrzení. Podle náhradového zákona soudy odepíší, zapíší, provedou a převedou přidělené pozemky, avšak vždy jen na žádost řádně vybavenou podle předpisů knihovního zákona.

Nejvyšší soud zrušil usnesení nižších soudů a uložil soudu své stolice, by knihovní žádost znovu vyřídil podle směrnic níže uvedených.

Důvody:

Co se týče věci samé, nevypořádal se rekursní soud ani slůvkem se závažnou námitkou stížnosti, že plánek byl zhotoven úředně oprávněným geometrem již dne 30. ledna 1925, tedy před účinností zákona ze dne 16. prosince 1927, čís. 177 sb. z. a n., jenž jí nabyl teprv 1. ledna 1928, a že odpovídá úplně předpisům před vydáním tohoto zákona platným, jež již stížnost k rekursnímu soudu citovala, odvolávajíc se na